

de sidste par år, tilbagevendende indgreb fra Folketingets side.

Det skulle være fremgået, at vi er imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Den rapport, som fru Jette Gottlieb nedgjorde lige for et øjeblik siden, har jeg studeret meget detaljeret, og jeg kunne forstå, at det havde fru Jette Gottlieb altså også.

Derfor er mit spørgsmål til fru Jette Gottlieb: Hvad er det lønmæssigt, der adskiller de to overenskomster? Hvad er det arbejdstidsmæssigt, der adskiller de to overenskomster? Hvad er det, der adskiller med hensyn til ferie, fridage, osv.? Jeg kunne forstå, at den ene overenskomst var meget, meget bedre end den anden. Vil fru Jette Gottlieb godt detaljeret gøre rede for, hvor det er, forskellene ligger?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

En væsentlig forskel er løfteparagraffen, som giver mulighed for tilbagevendende lønforhandlinger i overenskomstperioden, og det er ikke tilfældet i den pågældende rapport.

Jeg vil imidlertid sige, at det var nu sådan set ikke selve det faktum, at man måske har lagt sig så tæt som muligt op ad en overenskomst, som svarer til, hvad SiD'erne gennem lad os så sige århundredets kamp har opnået af muligheder. Det er sådan set udmærket, at man trods alt bruger de landvindinger, der så har ligget i den faglige kamp. Så det var ikke en væsentlig faktor i den her diskussion, men der er den forskel, og det synes jeg ikke man skal fortie.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg kan altså forstå, at fru Jette Gottlieb nu erkender, at med hensyn til lønforhold, med hensyn til arbejdstid, med hensyn til andre forhold, som er reguleret i overenskomsten, så er konklusionen heri fuldstændig korrekt: Der er ikke væsentlig forskel på de to overenskomster.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det er jo ikke helt rigtigt. Det var heller ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at der var den væsentlige forskel med løfteparagraffen. Men jeg sagde også, at der jo ikke er noget mærkeligt i, at man kan benytte sig af, at andre har lavet det

arbejde, der består i at forsøge at tilkæmpe sig nogle sikre, faglige muligheder, nogle bestemte arbejdsvilkår.

Det, der ligger i diskussionen af det her, er, om man er i stand til at videreføre det arbejde på en sådan måde, eller om de landvindinger, man har opnået gennem den traditionelle faglige kamp, går tabt, hvis man har en mulighed for at underbyde hinanden. Det er den mulighed, som vi ikke synes vil være fremmende for lønmodtagernes rettigheder.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg skal ikke ødelægge mere af vores eftermiddag – der er nogle af os, der har andre opgaver efter denne – med en lang ordførertale. Jeg er sikker på, at ordføreren for forslagsstillerne, hr. Knud Erik Kirkegaard, vil holde en ganske udmærket ordførertale her om lidt.

Der er jo lidt forskel på vores indgang til det. Jeg indgik jo ikke i arbejdsministerens skuffelse, idet arbejdsministeren jo især var skuffet over dem, som normalt forsvarede den danske model, og den gruppe tilhører jeg jo ikke. Det er nok muligt, at arbejdsministeren er skuffet over mig på andre områder, det er der sikkert en god grund til, men det, jeg vil sige, er, at det sådan overordnede problem i Danmark er, at vi ikke har en tredelt magt, men at vi har en femdelte magt: Vi har den lovgivende, den udøvende og den dømmende, som vi normalt snakker om, og så er der nogle, der mener, at vi har pressen. Og så har vi endelig organisationerne. Det er det, der er problemet, og det var det spørgsmål, jeg ikke fik svar på før af hr. Ole Vagn Christensen, om ikke han mente, at Folketinget burde have magt over organisationerne.

Men der er altså en historisk ret her, som grunder sig på Septemberforliget, som er 100 år gammelt. Nu er det jo ikke nogen dyd i sig selv at være gammel. Grundloven er faktisk 150 år gammel, men den er dog moderniseret i mellemtiden. Det er meget lidt, der er sket med den danske model i mellemtiden. I grundloven er der faktisk moderniseret væsentlige ting – man kan diskutere, om det er heldigt selvfølgelig – nemlig at kvinderne fik stemmeret. Det var dog noget af en revolution. Den slags revolutioner overgår ikke den danske model af Septemberforliget, så det kunne jo godt ske, at man skulle give afkald på noget af det, som man har haft, og det, som man berettiget fik dengang.